

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างสำรวจตนเมื่อลูกมีเวลาได้ก็ตาม อย่าได้อยู่อย่างสนใจสิ่งข้างนอก เพียงเท่านั้นเองที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย

คำถาม: อะไรคือความเพียรพยายามสำหรับสภาพของการได้เต้า ซึ่งพ่อสอนลูกทุกคน?

คำตอบ: 1) ลูกๆ หากลูกต้องการไปสู่สภาพของการได้เต้า เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าไปสู่ประเด็นเช่น: ผู้นั้นผู้นี้เป็นเช่นนั้น ผู้นี้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้น ผู้นี้มีข้อบกพร่อง หันใบหน้าของลูกออกจากข้อบกพร่องของใครก็ตาม 2) อย่าได้มีวันบุดึงซึ่งดิ่งกับการศึกษานี้ เฝ้าแต่สร้างสมประเด็นดีๆ จากเมอร์ลีย์ และเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจึงจะสามารถไปสู่สภาพของการได้เต้า

โอมชานติ เวลาที่ ชั้นเรียนนี้เป็นชั้นเรียนของความรู้ ในขณะที่ชั้นเรียนตอนเช้าเป็นของโยคะ โยคะใด? ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ อย่างชัดเจนมาก เพราะมนุษย์มากมายติดกับในหะฐะโยคะที่สอนโดยมนุษย์ นี่คือการหาโยคะซึ่งดวงวิญญาณสูงสุดสอน เพราะไม่มีราชาใด ๆ ที่ที่สามารถสอนราชาโยคะ ลักษณะและนารายณ์นี้คือเทวาเทวี เพียงเมื่อพวกเขาศึกษาราชโยคะเท่านั้นที่พวกเขาสามารถกลายเป็นเทวาเทวีในอนาคต มีการอธิบายความรู้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ นี้เรียกได้ว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่อยู่ระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ มนุษย์เก่าและเทพใหม่ ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดนั้นเก่า มีดวงวิญญาณใหม่ๆ อยู่ในโลกใหม่ พวกเขาเป็นเทพ พวกเขาไม่ได้เรียกว่าเป็นมนุษย์ แม้ว่าพวกเขาเป็นมนุษย์พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกได้ว่าเป็นเทพ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วย พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นวิญญาณปีศาจร้ายอันดับแรกของราวัน เมื่อใครบางคนโกรธ ผู้คนก็พูดว่า: เหตุใดท่านจึงเห่า? สองกิลเลสเหล่านี้เป็นศัตรูที่ใหญ่ที่สุดของลูก คำว่า ‘เห่า’ ไม่ใช่กับความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่น บางคนที่มีความโกรธอย่างมากมาเนื่องจากความหึงหวงของวิทยาศาสตร์ นี่ก็เป็นเหตุของความเสียหายมากมายด้วย วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาราคะเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ พวกเขาใช้ดาบของตัณหาราคะกับกันและกัน ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด แล้วอธิบายให้กับผู้อื่น ไม่มีใครนอกจาก ลูกๆ สามารถชี้หนทางที่แท้จริงแก่ใครก็ตามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ เพียงลูกๆ เท่านั้นสามารถชี้หนทางนี้แก่พวกเขา พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร หากลูกไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นนั้นหมายความว่า ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจกับการศึกษานี้ และโยคะของสติปัญญาของลูกกำลังเร่งร้อนไปที่อื่น นี่เป็นสนามรบ ไม่ควรจะมีใครคิดว่าสิ่งนี้ง่ายดาย ถึงแม้ว่าลูกไม่ต้องการพายุและความคิดที่ไร้ประโยชน์มากมายจะเข้ามาสู่จิตใจของลูก อย่าได้สับสนด้วยสิ่งนั้น เป็นเพียงด้วยพลังโยคะของลูกเท่านั้น ที่มาจะวิ่งหนีไป สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างใหญ่หลวง ลูกเห็นเหนื่อยมากในธุรกิจของลูกและงาน ฯลฯ เพราะลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง เป็นไปเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกต้องพูดมากมาย พ่อพูดว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกจะอธิบายให้กับผู้อื่นถึงสิ่งต่างๆ ที่พ่ออธิบายแก่ลูกเท่านั้น: พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อให้คำสอนแก่ลูก: ลูกๆ อย่าได้อยู่อย่างสนใจสิ่งภายนอกอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ถึงแม้ว่าลูกในบางครั้งต้องอยู่อย่างสนใจสิ่งข้างนอก พยายามกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองสำหรับเวลาได้ก็ตามที่ลูกมี เพียงเท่านั้นเองที่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้ง ไม่เช่นนั้นบาปของลูกจะไม่ถูกตัดทิ้ง และลูกจะไม่สามารถรับสถานภาพที่สูง มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก บราห์มินได้ทำบาปมากที่สุด และพวกเขาเองนั้นก็ตามลำดับกันไปในเรื่องนี้ด้วย ผู้ที่สูงมากนั้นก็ได้กลับมาต่ำมากเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นเจ้าชายต่อมาได้กลายเป็นขอทาน ลูกต้องเข้าใจละครนี้อย่างดีมาก ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นจะมาในเวลาสุดท้ายด้วย ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ก่อนก็จะกลับมาไม่บริสุทธิ์ก่อนด้วย พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้ ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา นั่นก็เป็นเมื่อเขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณด้วย ในเวลานั้นทั้งเยาว์วัยและแก่ชราทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของพวกเขา มีคำยกย่องของพ่อ: ผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคน สิ่งนั้นเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกควรจะต้องจดจำยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล ผู้คนจดจำยุคเหล็กในขณะที่ลูกเท่านั้นจดจำยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล อย่างไรก็ตามลูกนั้น ตามลำดับกันไปด้วย ลูกๆ มากมายจดจำธุรกิจทางโลกของลูกเท่านั้น เมื่อใบหน้าของลูกหันออกไปจากสิ่งภายนอกแล้ว ลูกก็สามารถเข้าถึงความรู้นี้ได้ มีคำพูดว่า: ชาติเกิดถัดไปของลูกเป็นไปตามสิ่งใดก็ตามที่ลูกจดจำในช่วงขณะสุดท้ายของลูก คำพูดที่ดี และเพลงซึ่งใช้กับความรู้ของเรานั้นมีค่าควรแก่การเก็บไว้ ยกตัวอย่างมีเพลงที่ว่า: “เวลานี้ลูกต้องทิ้งโลกที่สกปรกนี้” อีกเพลงหนึ่งก็คือ: “ชี้หนทางแก่ผู้ที่ตาบอด” ลูกควรจะต้องเก็บเพลงเหล่านั้นไว้ มนุษย์ได้แต่งเพลงเหล่านั้น แต่พวกเขาไม่ได้มีสำนึกรู้ใจของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นตาบอด และไม่มีดวงตาของความรู้ เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณสูงสุดมาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถชี้หนทางแก่ทุกคน ท่านไม่ได้ชี้หนทางนี้แก่ผู้เดียวเท่านั้น นี่คือการกตัญญูของท่าน กอง

ทัพชัตตินีทำอะไร? พวกเขาก่อตั้งโลกใหม่บนฐานของศรัทธา ลูกกำลังศึกษาราชายโคะซึ่งไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสามารถสอนได้ พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างกายของตนเอง ที่เหลือทั้งหมดคือผู้มีร่างกาย สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านกำลังสอนลูก เพียงลูกเท่านั้นรู้อย่างนี้ ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไปด้วย ดังนั้นลูกควรจะทำคำเตือนใส่ไว้ในหนังสือพิมพ์ใหญ่ว่า โยคะที่มนุษย์สอนเป็นหะฐะโยคะ ในขณะที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นสามารถสอนราชายโคะที่จะทำให้พวกท่านสามารถได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พวกท่านไม่สามารถได้รับสิ่งใดนั้นผ่านหะฐะโยคะ นั่นเป็นหะฐะโยคะซึ่งคงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เป็นสิ่งที่เก่าแก่ ราชายโคะนี้สามารถสอนโดยพ่อในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น บาบาได้อธิบายแล้วว่า เมื่อลูกให้คำบรรยาย ก่อนอื่นลูกควรจะต้องเลือกหัวข้อ แต่ลูกไม่ได้ทำเช่นนั้น มีลูกๆ น้อยนิดมากที่ทำตามศรัทธาที่ ก่อนอื่นเขียนคำบรรยายของลูกและเตรียมสิ่งนั้นเพื่อที่ลูกจะสามารถจำทุกสิ่งได้ ลูกต้องให้คำบรรยายของลูกด้วยปาก ไม่ได้อ่านจากกระดาษ ผู้ที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และพูดขณะที่คิดว่า ตนเป็นดวงวิญญาณจะมีพลังที่จะให้การบรรยาย จะมีพลังด้วยการอยู่ในสำนักของการพูดกับพี่น้องชายของลูก นี่คือการจดหมายปลายทางที่สูงมาก การมีความรับผิดชอบนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ยิ่งลูกกลับมาจะมีพลังมากเพียงไร มายาจะจุ่มลูกอย่างเต็มไปด้วยพลังมากขึ้นตามนั้น องค์คุณและมหาวิระนั้นจะมีพลังอย่างยิ่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงทำทนายรวันให้ทดลองเขย่าพวกเขา นั่นไม่ใช่ประเด็นทางร่างกาย มีเรื่องเล่ามากมายในคัมภีร์ หุเหล่านี้ครั้งหนึ่งคุ้นเคยกับการได้ยินคำพูดทองคำที่พูดโดยพระเจ้าพ่อสูงสุด เวลานี้ได้กลายเป็นเหมือนกับก้อนหินด้วยการรับฟังเรื่องเล่าในหนทางบัดดี ในหนทางบัดดีลูกสูญเสียเงินทองของลูกไปทั้งหมด และทำให้หน้าผากของลูกสีกห่อ เมื่อลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมา มีเรื่องราวของ 84 ชาตเกิด ด้วยการทำตามบัดดีลูกก็เฝ้าแต่ลงมา เวลานี้พ่อกำลังสอนวิธีการไต่ขึ้นไปอีกครั้งแก่ลูก เวลานี้คือสภาพของการไต่เต้าของลูก หากลูกไม่เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ แน่แน่นอนที่ลูกจะตกลงมา เมื่อลูกจดจำพ่อลูกไต่ขึ้นไป ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมาย แต่ลูกๆ นั้นก็อยู่อย่างไม่ระมัดระวัง ขณะที่อยู่ในธุรกิจของลูก ลูกลืมพ่อและความรู้ มายานำพาอย่างมากมายมา: ผู้หนึ่งผู้หนึ่งเป็นเช่นนี้ เขาทำสิ่งนั้น ครุ่นเป็นอย่างนี้ ผู้นี้มีข้อบกพร่องนี้ โอ! แต่นั่นเป็นความห่วงใยใดของลูกเล่า? ยังไม่มีใครกลับมาเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมและเพียบพร้อม อย่าได้มองดูข้อบกพร่องของใคร เพียงแต่ สร้างสมคุณธรรมของพวกเรา หันไปหน้าของลูกออกจากข้อบกพร่อง ลูกได้รับเมอร์ลีย์และดังนั้นรับฟังเมอร์ลีย์และเข้าถึง ใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจว่า สิ่งต่างๆ ที่بابาบอกลูกนั้นลูกต้อง เพียงแต่กันประเด็นใดก็ตามที่ไม่ดึงดูดความสนใจของลูกออกไป ลูกต้องอย่าได้มีวันบุดบั้งซึ่งดึงดูดกับการศึกษานี้ หากลูกบุดบั้งกับครูหรือการศึกษานั้นหมายความว่าลูกกำลังบุดบั้งกับพ่อ มีลูกๆ มากมายที่ไม่ไปศูนย์ ไม่ว่าใครบางคนเป็นเช่นไรก็ตาม ความใส่ใจของลูกนั้นอยู่กับเมอร์ลีย์ ไม่ว่าใครก็ตามอ่านเมอร์ลีย์ รับฟังและเข้าถึงประเด็นจากเมอร์ลีย์ที่ดี หากลูกไม่พบความสุขในการพูดคุยกับใครแล้วให้อยู่อย่างนิ่งเงียบ ฟังเมอร์ลีย์แล้วกลับบ้าน อย่าได้บุดบั้งซึ่งดึงดูดหรือพูดว่า ฉันจะไม่มาที่นี่ ทุกคนนั้นตามลำดับกันไป เป็นการดีด้วยเช่นกันที่ลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ บาบามาเพื่อให้ไฟส่องทาง บาบาส่งทอดประสบการณ์ของท่าน เมื่อท่านนั่งก่อนอื่นท่านจดจำลูกๆ พิเศษของท่าน ไม่ว่าพวกเขาอยู่ต่างแดนหรืออยู่ในกัลกัตตา ท่านจดจำลูกพิเศษและให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา แม้ว่าลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นี้ บาบาก็จดจำผู้ที่ทำงานรับใช้ เมื่อลูกๆ ที่ดีที่ทำงานรับใช้ได้จากร่างของพวกเรา บาบาก็จดจำดวงวิญญาณเหล่านั้น ที่พวกเขาได้จากไปหลังจากทำงานรับใช้มากมาย อย่างแน่นอนที่พวกเขาควรจะต้องกำเนิดในบ้านที่ใกล้ชิด ดังนั้นบาบาจดจำพวกเขาและให้ไฟส่องทางแก่พวกเขาด้วย ในความเป็นจริงทั้งหมดเป็นลูกๆ ของبابา แต่ทุกคนรู้ว่าใครทำงานรับใช้ที่ดี บาบาได้พูดว่า: ให้ไฟส่องทางที่นี่ แล้วท่านก็ให้มีสองเครื่องยนต์ ผู้นี้ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านมีพลัง ถึงแม้ว่าบาบาจะพูดเสมอว่า ให้คิดว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก และลูกควรจดจำท่าน ลูกก็เข้าใจว่ามีแสง 2 แสง ไม่สามารถมี 2 แสงในใครอื่น เหตุนี้เองลูกจึงมาอยู่เบื้องหน้าแสงทั้งสอง และกลับมาสดชื่นอย่างดีมาก ชั่วโมงเช้าตรู่นั้นดีมาก หลังจากอาบน้ำลูกสามารถที่จะไปนั่งที่หลังคาและนั่งในสันโดษ เหตุนี้เองบาบาจึงได้ทำดาตฟ้าใหญ่ พระเหล่านั้นก็เดินในความเงียบอย่างแท้จริง แน่แน่นอนที่พวกเขาต้องจดจำพระคริสต์ พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า หากพวกเขาจดจำพระเจ้า ชีวาลิงก็มักจะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเรา พวกเขาอยู่ในความซาบซึ้งของตนเอง ลูกควรที่จะเก็บเกี่ยวคุณธรรมนั้นจากพวกเขา มีคำกล่าวถึงดัตตะเทรยาด้วยเช่นกันว่า เขาเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคน ลูกๆ เองนั้นเป็นดัตตะเทรยาตามลำดับกันไปด้วย ที่นี้ลูกสามารถมีสันโดษที่ดีมาก และลูกก็สามารถหารายได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ภายนอกลูกจดจำธุรกิจทางโลกของลูก เวลาที่ 4 นั้นดีมาก ไม่มีความจำเป็นที่จะออกไปข้างนอก ลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของลูกและกำลังเฝ้าฝายด้วยเช่นกัน ลูกต้องเฝ้าฝายกับทุกสิ่ง ลูกต้องดูแลเอาใจใส่ทุกสิ่งของไฟบุชายัญนี้ เพราะทุกๆ สิ่งของยักยะนี้มีคุณค่าอย่างยิ่ง ดังนั้นปลอดภัยไว้ก่อน! จะไม่มีใครมาที่นี่ พวกเขาเข้าใจว่าไม่มีเครื่องประดับเพชรพลอย ฯลฯ ที่นี่ ไม่ใช่แค่แม้กระทั่งวัด ทุกวันนี้ขโมยนั้นก็เกิดขึ้นทุกหนแห่ง วัตถุโบราณ ลูกขโมยและนำไปต่างแดน โลกนั้นสกปรกมาก ดัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทำให้ลูกลืมทุกสิ่ง แต่เช้าตรู่นั้นลูกก็มีชั้นเรียน

ที่จะกลับมามีพลานามัยดีเสมอ และลูกก็มีชั้นเรียนที่จะกลับมามั่งคั่งเสมอ ลูกต้องจดจำพ่อและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำพ่อลูกจะจดจำมรดกของลูกด้วย นี่คือการที่ง่ายตายและดีมาก เช่นที่พ่อเป็นเมล็ดและท่านล่วงรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้ ดังนั้นนี่เป็นธุรกิจของลูกด้วย ด้วยการจดจำเมล็ดลูกกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำวงจรลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก นั่นคือลูกจะได้รับทรัพย์สมบัติ ผู้คนได้ปะปนช่วงเวลาของกษัตริย์วิคามาจีท(King Vikarmajeet- ผู้เอาชนะบาป) และกษัตริย์วิกรม(King Vikram - ผู้ที่ทำบาป) ปฏิทินของวิกรมเริ่มต้นเมื่อราวันมา แล้วช่วงเวลาก็เปลี่ยนไป ปฏิทินแรกเริ่มต้นจากปีที่ 1 ถึง 2500 และแล้วปฏิทินต่อมาก็เริ่มตั้งแต่ปี 2500 ถึงปีที่ 5000 ชาวฮินดูไม่รู้ถึงศาสนาของตนเอง นี่คือ ศาสนาเดียวเท่านั้นที่ซึ่งพวกเขาได้ลิ้มรสศาสดาเดิมของตนและกลายเป็นผู้ที่ไร้ศาสนา พวกเขาแม้กระทั่งลืมนักผู้ก่อตั้งศาสนานั้น ลูกสามารถอธิบายว่าเมื่อใดที่อารยะสมาจ (Arya Smarj) ได้เริ่มต้น อารยัน(ผู้ที่เปลี่ยนแปลงแล้ว) นั้นอยู่ในยุคทอง ผู้ที่ไร้อารยธรรมนั้นคงอยู่ในเวลานี้ เวลานี้พ่อมาเพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขลูก ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่ดีจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก และจะพอใจผู้อื่นให้ทำความเพียรพยายาม พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ลูกเองต้องให้สาสน์นี้แก่ผู้ที่อยู่ในหมู่บ้านด้วย โปสเตอร์จำนวน 6 ภาพนั้นก็เพียงพอ รูปภาพของวงจรของ 84 ชาติเกิดนั้นดีมาก ลูกควรอธิบายภาพนี้อย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามมายานั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่งที่เธอทำให้ลูกลืมทุกสิ่ง ที่นี้แสงทั้ง 2 นั้นอยู่ด้วยกัน หนึ่งนั้นเป็นของพ่อ และอีกหนึ่งนั้นเป็นของผู้อื่น แม้ว่าทั้งสองนั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง ผู้นี้ก็พูดว่า: ลูกๆ ต้องแอบอิงอยู่กับแสงที่มีพลังที่สุด ลูกๆ ทั้งหมดวิ่งมาที่นี่ พวกเขาเข้าใจว่า มี 2 แสงที่นี่ พ่อพูดกับลูกๆ เป็นการส่วนตัว มีเพลงที่ร้องว่า: ขอให้ฉันพูดกับท่านเท่านั้น ขอให้ฉันรับฟังท่านเท่านั้น สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าลูกสามารถนั่งที่นี้ตลอดไป! 8 วันนั้นก็เพียงพอ หากใครก็ตามจะนั่งอยู่ที่นี่ ก็จะมีผู้คนมากมายอย่างยิ่ง ทุกสิ่งดำเนินไปตามละคร อย่างไรก็ตามลูกควรที่จะมีความสุขที่ลึกล้ำนั้นอยู่ภายใน ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นท้อเทียมกับตนเองเป็นผู้ที่จะมีประสบการณ์ของความสุกนั้น เป็นเพียงเมื่อลูกสร้างปวงประชาเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นราชา ลูกต้องการพาสปอร์ต หากลูกจะถามบาบา บาบาก็จะสามารถบอกลูกในทันที มองดูตนเองแล้วดูว่าลูกมีข้อบกพร่องใดในตนเองไหม ลูกต้องอดทนทุกสิ่ง: คำยกย่องและคำประณาม ลูกควรอยู่อย่างมีความสุขกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับจากยักษ์ ลูกควรจะรักอาหารที่ลูกได้รับในยักษ์ ชันยาสซีแม้กระทั่งล้างจานของพวกเขาแล้วดื่มมันหลังจากรับประทาน เพราะพวกเขารู้ถึงความสำคัญของอาหาร เวลาเช่นนั้นจะมาถึงเมื่อลูกจะไม่สามารถได้รับพิชพรรณธัญญาหารเพียงพอ เมื่อลูกสามารถอดทนทุกสิ่งเท่านั้นที่ลูกจึงจะสามารถสอบผ่านได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดาพ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากลูกเห็นข้อบกพร่องในผู้ใด หันไปหน้าของลูกออกไป อย่าได้บุดึงซึ่งติดกับการศึกษาเล่าเรียน เก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคนเหมือนกับดัตตระเตรยา
2. นำสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งต่างๆ ภายนอก และฝึกฝนที่จะอยู่อย่างสำรวจตน ขณะที่อยู่ที่ธุรกิจของลูกหรืองานของลูก ฯลฯ คงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และอย่าได้พูดมากเกินไป

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้าง และ แทนการทำให้เวลาเป็นครูของลูก จงทำให้พ่อเป็นครูของลูก

ลูกๆ มากมายมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ แต่พวกเขาไม่ใส่ใจต่อการมีทัศนคติของการวางเฉย และพวกเขาไม่ระมัดระวังในสิ่งนั้น “ นั่นดีแล้ว สิ่งนั้นเกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อเวลามาถึง” การคิดเช่นนี้หมายถึงการทำให้เวลาเป็นครูของลูก ลูกๆ บางคนพยายามทำให้พ่อมั่นใจอีกครั้งว่า: อย่าวิตกกังวล สิ่งนั้นจะดีที่เวลานั้น เราจะทำสิ่งนั้นในเวลานั้น เราจะเคลื่อนไปข้างหน้า อย่างไรก็ตาม ลูกคือนายผู้สร้าง (master creators) และเวลาคือสิ่งสร้าง (creation) ของลูก จะดูเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องสำหรับสิ่งสร้างที่จะกลายเป็นครูของผู้ที่เป็นนายผู้สร้าง

คติพจน์: การตอบแทนของการหล่อเลี้ยงของพ่อคือ อยู่อย่างร่วมมือในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของตนเอง และของทุกคน

*** โอม ซานติ ***